

на вестник

„ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“

ул. „Цария Иоанна“ № 23

Телефон № 150

ОСНОВАНЪ ПРЕЗЪ 1923 ГОД.

КАТО ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКОТО
МАЛЦИНСТВО ОТЪ РУМЪНИЯ**ДОБРУДЖАНСКИ
ГЛАСЪ**

РЕДАКТИРАТЪ: Л. П. СТАНЧЕВЪ и Я. Х. ЯНЕВЪ

Брой 534

Добричъ, четвъртакъ 2 априлъ 1942 год. Година VI

ТАРИФА НА ВЕСТНИКА:

АБОНАМЕНТЪ	1 година	280 лв.
за България	6 месеца	150 „
	3 месеца	80 „

Годишенъ абонаментъ за чужбина . 560 „

ОБЯВИ: официални по 3 лв. на кв. см.
търговски — по споразумение, годишни и вън-
шални по 60 лв. на публикация, въ хрониката
по 10 лв. за гармоничен редъ. На абонати спе-
циални условия

НАШАТА МИСЪЛЪ Е ПРИ ТЪХЪ!

Получихме едно отворено писмо
с много печати, страници знаци и
още по-страненъ видъ.

Беше първата лъстовица, която
океанътъ пролътъ ни изпраща
отъ Бесарабия. Пишеше ни единъ
отъ ония наши братя отъ този
кътъ, населенъ масово отъ високо-
осъзнати българи, който идеше ре-
довно на конгреситъ на българско-
то малцинство отъ Румъния, като
адхуновъ пратеникъ на най-крас-
ивия бесарабски край.

„Ние тукъ нищо не правимъ...“
пише ни нашия далеченъ братъ.
Отъ това „нищо“ ние много нѣщо
схващаме.

Неотдавна въ София се срещна-
ха съ младъ човѣкъ, който говори-
ше на единъ самобитенъ български
языкъ, който съ своята трогателна
архангелска предизвикваше създи-
ка, че е българинъ отъ едно село,

близо до Букурещъ. Дошъл е да
следва родниятъ български универ-
ситетъ. На въпроса ни следъ за-
вършването му какво ще прави,
отговори ни безъ колебание: „Ами
ша си ида на бащинуту ми мѣстъ!“

Миналата година нашитъ далечни
братя отъ Винга—румънски Банатъ
—празнуваха 200 годишнината отъ
настаняването си въ това селище:
есента на 1741 год. тукъ 120 бъл-
гарски семейства отъ Чипровецъ
намирахъ пристанъ и слагатъ осно-
ва на едно масово заселване. Днесъ
тѣхния органъ „Банатски Български
Гласникъ“ пише: „Сжту за загуби-
ме, ала българскуту си име—нѣма!“

Отъ тукъ, където още витае бле-
дия призракъ на едно печално ми-
нало, ние имъ даваме тържественъ
обетъ: „Всичко може да забравимъ,
но тѣхъ—никога!“ Л. П. С-ВЪ

**ЯПОНИЯЩЕ СРАЗИ УСТРЕМНО
АНГЛО-САКСОНЦИТЪ
ГОЛЪМИ ЯПОНСКИ УСПѢХИ ПО ВСИЧКИ ФРОНТОВЕ**

Амстердамъ 1 (радио) — Въ
Далечния изтокъ Япония дър-
жала всички карти въ свои ръ-
це. Тя имала пълно господст-
во по въздуха и по море, какъ-
то и редица стратегически пре-
димства. Това карало англий-
скиятъ радио-коментаторъ, какъ-
то заявялъ той днесъ, да вър-
ва, че донесе ново засилване на
сраженията. Япония била вече
напреднала дълбоко въ англо-
саксонскитъ позиции, но тя нѣ-
мало да спрѣ: имало много съ-
блазнителни обекти, които лес-
но би могла да завземе. Въ
Бирмания японското напредва-
не продължавало. Силни япон-
ски части се движели по запад-
ния брѣгъ на рѣката Иравади
като били заобиколили напълно
Промъ. Градътъ билъ предва-
рително евакуиранъ напълно.
При евакуацията станали силни
схватки между населението и
английскитъ войски. Въобще
ѣла Бирмания се намирала въ
силно вълнение и едва ли не
възстание срещу англичани-
тъ.

Другата японска армия, дви-
жеща се отъ северъ била за-
взела напълно ж. п. линия во-
леда къмъ Понде.

Силни боеве се водели и при
завзетия вчера отъ японцитъ
градъ Суейдангъ, който се на-
миралъ на 15 км. отъ Промъ.
Въ този секторъ японската а-
виация била много силна и дей-
на. Резултатни бомбардировки
били извършени върху единъ на-
селени пунктове по брѣговетъ

на рѣка Иравади, както и вър-
ху градове въ цент. Бирмания
Отъ Чунъ Кингъ се съоб-
щава отъ друга страна, че
китайскитъ отстъпления по
рѣката Ситангъ продължава-
ли. Въ този секторъ япон-
скитъ атаки около Тунгунъ
и Недаше боли много ожес-
точени. Китайцитъ давали
грамадни жертви, докато та-
квива сражения се водели въ
Бирмания, въ Индийския оке-
анъ и Бенгалския заливъ и
били потопявани все повече
съюзнически кораби. Берлин-

**Неуспѣхъ на Крипсъ предизвик-
ва конфликтъ срѣдъ англ. кабинетъ**

Токио 1 (ЕП) Следствие не-
успѣха на мисията на съръ
Стафоръ Крипсъ въ Индия въ
японскитъ политически кражго-
ве се предвижда важенъ кон-
фликтъ въ английския воененъ
кабинетъ.

Сведенията отъ неутралнитъ
страны споредъ в-къ „Юмури
Шимбунъ“ твърдѣли, че този
пътъ Чърчилъ нѣма да успѣе
да отхвърли отговорността
отъ себе си и да нападне ра-
ботническата партия и особено
съръ Стафоръ Крипсъ за неуспѣ-
хъ му въ Индия.

Чърчилъ ще се опита да дес-
кредитира Стафоръ Крипсъ,
който се готви за неговъ замѣ-
стникъ. Въ Токио се сѣмняватъ
дали Чърчилъ още единъ пътъ
ще успѣе да заблуди общест-
вото по отношение на истин-
ската отговорностъ.

Австралия е вече прѣко застрашена

Лисабонъ 1 (ВП)—Тропичес-
китъ дъждове по рѣката Мар-
къ били престанали, което
позволило засилване на воен-
нитъ операции.

Вестникъ Курriere де ла Се-
ра днесъ съобщилъ, че япон-
цитъ били вече на 30 км. отъ
столицата на Нова Гвинея.
Въздушнитъ атаки по австра-
лийскиятъ брѣгъ сжщо така не
спирали.

Надъ Портъ Дарвинъ била
извършена тази сутринъ десе-
та по реда си въздушна ата-
ка. Увърдени сж множество
бомбъ, сж били причинени
неописуеми разрушения. Това
била най-голямата атака срещу

пристанища досега. Население-
то било бързо евакуирано и
много изплашено. Английскиятъ
коментаторъ накрай завършилъ
като казалъ, че на съюзницитъ
не остава нищо, освенъ да се
готвятъ за отбрана. Отъ изтокъ
и отъ западъ трѣбвало да се
очакватъ най-големитъ удари
непознати досега въ историята.

— ПРИ тържественото че-
стване на учителитъ пенсионери
отъ Добричъ и околната юби-
ляритъ бѣха поздравени отъ
страна на кооперативнитъ и по-
пулярни учреждения отъ града
и отъ г. Денчевъ, директоръ
на Кооперативната банка „Под-
крепа“ отъ града ни.

ОФАНЗИВАТА НА ИЗТОКЪ Е ПОДГОТВЕНА**ГЕРМАНЦИТЪ СЖ СЪСРѢДОТОЧИЛИ ВЕЧЕ НЕОБХО-
ДИМИТЪ СИДЪ И СЖ ЗАЕЛИ ИЗХОДНИТЪ ПОЗИЦИИ**

Амстердамъ 1 (радио) Коментирайки развоя на предстоящитъ сжития,
английскиятъ коментаторъ Айоръ Луисъ Хейтингъ призна днесъ, че настѣпва-
щата пролътъ заварвала силитъ отъ тристранния пактъ вече за трети пътъ следъ
битката съ Франция и похода на Балканитъ съ пълната инициатива въ свои
ръжце. Подготвяната отдавна германска офанзива на източния фронтъ трѣбвало
да се очаква да започне съ стихийна сила веднага щомъ почвата бжде засушена.

Отъ много голѣмо значение
било засиленитъ въ последно
време действия около Арктика.
Тукъ се очаквала офанзива сре-
щу Мурманскъ, която безпоко-
яла много Англия, тъй като

единствения пътъ за снабдява-
не на съветитъ минавалъ презъ
пристанището Мурманскъ.

По норвежкото крайбрежие
били сжщо така съсрѣдоточени
силни германски въздушни и
пехотни части. Отъ летищата,
разположени при Трондъ Хайтъ,
излизали постоянно самолети,
които заедно съ германски па-
трулни кораби и подводници
затруднявали извънредно много
превоза на материали отъ Ан-
глия къмъ Мурманскъ.

Инициативата принадлежала
на Германия и Италия въ Срѣ-
диземноморския боевъ театъръ.

Въ Либия армията на гене-
ралъ Ромелъ била вече реор-
ганизирана и била получила
подкреплениа.

Освенъ това, напоследъкъ
германското въздухоплаване у-
пращило засилена дейностъ
надъ Манта и други английски

бази въ Срѣдиземноморския ба-
сейнъ, особено въ източната
му частъ. Тези действия, че гер-
манцитъ подготвятъ нови о-
фанзивни действия.

**Новозеландцитъ се отте-
лятъ отъ Либия**

Берлинъ 1 (радио) — Отъ
Уелингтонъ се съобщава, че
всички новозеландски войски
участващи въ сраженията
въ Либия били получили за-
повѣдъ да се завърнатъ не-
забавно въ Нова Зеландия.

Мадридъ 1 (БТА) — Англий-
ската информационна служба
узнава отъ островъ Малта, че
въздушнитъ нападения надъ
острова продължили вчера презъ
цѣлия денъ и цѣлата нощъ.
Предпозната нощъ на островъ
Малта били дадени 6 сигнали
за въздушна тревога.

Сензационни разкрития по атентата срещу Папенъ

Показанията на обвиняемитъ хвърлятъ истински свѣтлина върху този пълно деяние

Анкара, 1 Днесъ преди обѣдъ
въ Анкара започна процеса сре-
щу обвиняемитъ по атентата из-
вършенъ на 24 февруарий сре-
щу германския посланикъ Фонъ
Папенъ и неговата съпруга при
който Люмеръ Токатъ, бившъ
югославски поданикъ, бѣ раз-
късанъ отъ бомбата. Турската
полиция и властитъ бързо ус-
пѣха да разкриятъ мистериоз-
ната афера и да арестуватъ
свързанитъ съ този атентатъ
лица. Срещу тия лица се заве-
де процесъ предъ анкарския
сѣдъ. Предъ сградата на сѣда,
която се намира въ старата
часть на града, отъ рано цари
голѣмо оживление. Многобройни
полицейски и военни постове и
патрули пазятъ реда. Половинъ
часъ преди започване на про-
цеса, предъ сградата на сѣда
пристигнаха нѣколко затворни-
чески коли, отъ които слѣзеха
обвиняемитъ, намиращи се не-
прекъснато подъ силна охрана.
Заобиколени отъ полиция и вой-
ници, тѣ бѣха въведени въ за-
лата на сѣда. Къмъ тоя важенъ
политически и криминаленъ про-
цесъ срѣдъ населението царелъ
необикновенъ интересъ, което
личи отъ голѣмото натрупване
предъ сѣда и блсканицитъ
да се добератъ до залата.

Процеса се гледа публично,
за да се даде възможностъ на
обществото непосредствено да
види по какъвъ начинъ и кои
срѣди сж нарушили гостоприем-
ството на Турция.

Малка часть отъ трупачитъ
се можа да влѣзе въ залата
поради липса на мѣста. Дори
за чуждестраннитъ и турски
журналисти сж записани огра-
ничено число мѣста.

Цариградъ, 1 (ЕП) Процеса
по атентата срещу германския

посланикъ Фонъ Папенъ започ-
на днесъ въ 10 часа преди об.
Обвиняеми сж 4 лица: Георги
Павловъ, членъ въ съветската
търговска мисия въ Цариградъ
Корниловъ—съветски поданикъ
и ръководител на търговския
отдѣлъ на съветската търгов-
ска мисия въ Цариградъ, Абду-
рахманъ Сойданъ, турски пода-
никъ, студентъ по медицина,
бръснара Йеманъ Сюлейманъ—
турски поданикъ.

Георги Павловъ е по произ-
ходъ отъ бивша Югославия.
Той преди време отишелъ въ
Москва, където станалъ ръко-
водител на една емигрантска
политическа организация. Дали
истинското му име е Павловъ не
може да се каже още съ поло-
жителностъ. Другитъ двама
турски поданици произхождали
сжщо отъ Югославия отъ кж-
дето се преселили отъ Турция.

Абдурахманъ Сайдамъ е ро-
денъ въ 1907 год., а Исметъ
Сюлейманъ въ 1917 год. Тѣ се
намирвтъ отъ 3 години въ Тур-
ция.

Корниловъ владее добре тур-
ски езикъ, обаче изказилъ же-
лание да бжде разпитанъ на
руски езикъ Павловъ отказалъ
че произхожда отъ бивша Юго-
славия. Той е заявилъ че е ро-
денъ въ гр. Сита въ Сибиръ
Той казалъ, че разкъсания отъ
бомбата атентаторъ Токатъ
билъ неговъ много добъръ при-
ятель и че Сайдамъ и Сюлей-
манъ били причина за смъртта
му. Той никога не билъ кому-
нистъ, обаче, следъ като се за-
позналъ съ една жена на име
Ана той билъ въведенъ отъ нея
въ комунистическата сѣда. За
да спратъ отношенията му съ
тази жена родителитъ му го из-
пратили въ университета въ Ца-

риградъ. По нареждане на нѣ-
кои си Якубевичъ той предпри-
елъ понататъкъ едно пътуване
въ бивша Югославия за да за-
несе писма отъ Якубевичъ до
неговия братъ, който живѣлъ
въ Югославия.

Това пътуване той предприелъ
зи да се срещне съ своята
бивша приятелка. На пътъ обрат-
но за Цариградъ той получилъ
единъ голѣмъ пакетъ съ доку-
менти които били предназна-
чени за комуниститъ въ Митри-
ца. Тѣзи документи той предалъ
на съветския посланикъ въ
Анкара. Отъ Корниловъ Пав-
ловъ получилъ при нѣколко
срещи и пари, за които издалъ
квитанции, въ които било по-
сочено, че той получавалъ хо-
нораръ за информации, които
е далъ на съветския посланикъ.
Следъ Корниловъ Павловъ се
запозналъ съ единъ словенецъ
на име Стефанъ. Стефанъ следъ
атентата избѣгалъ въ Сирия,
чието предаване е поискано ве-
че отъ турското министерство
на външнитъ работи. Корни-
ловъ, Павловъ и Стефанъ ви-
наги твърдѣли, че било необ-
ходимо комунизма да пристѣпи
къмъ акция.

Абдурахманъ заявилъ, че
преди атентата той билъ убе-
денъ комунистъ, обаче следъ
смъртта на неговия приятель
—атентаторъ той промѣнилъ
своитъ убеждения. Днесъ той
мрази съветската идеология.
При разпита му въ полицията
той казалъ, че се признава за
виновенъ и иска да бжде осж-
денъ на смъртъ. Това свое же-
лание той повтарялъ постоянно.
Въ 12 часа по обѣдъ заседа-
нието е било прекратено за да
продължи въ 14 часа следъ
обѣдъ.

БЪЛГАРИТЪ ВЪ ЧУЖБИНА

По инициативата на всебългарския съюз „Отец Паисий“ се урежда всяка година празнуването на един ден, наречен „ден на българитъ въ чужбина“. Въ този ден всички граждани на свободното Царство тръбват да си спомнят за нѣколкото стотици хиляди свои сънародници, които по една или друга причина живѣят далече отъ пределитъ на своето отечество. Въ този ден духовната връзка, която споява българитъ, прѣснати отъ орисията си по цѣлия свѣтъ, трѣбва да бъде заякчена, да бъде развито и проявено чувството на обич и привързаностъ къмъ всички българи.

До преди щастливото обединение на българския народъ, на което днесъ се радваме, поради несправдата установена съ Нѣойския договоръ, повече отъ два милиона българи живѣха подъ робство вънъ отъ границитъ на свободна България. Други пъкъ наши сънародници и днесъ живѣятъ като свободни поданици на чужди държави, отишли тамъ преди много години, за да намѣрятъ по-добра участъ отъ робията, която е тежала тогава надъ българската земя, а трети сж напуснали схлупенитъ стрѣхи на бащинъ домъ, за да подирятъ по-сладкъ залькъ далечъ отъ близкитъ си, чакъ до Новия свѣтъ, скитайки се подиръ своитъ мечти или подиръ желанието си за по-леки печалби.

Любовта къмъ бащиното огнище, така характерна за българина се проявява особено силно, когато той е далече отъ него. Тази любовъ дава въра и упование и поддържа духътъ на българитъ въ чужбина, които живѣятъ отдѣлени съ земи и морета отъ своята родина, страдатъ и тжгуватъ за нея, мислятъ и работятъ за нейното преуспѣване и се радватъ на нейния напредѣкъ и на нейнитъ успѣхи. Връзката, която имаме съ тѣзи българи, дължаща се на еднакъвъ произходъ, еднакъво минало и еднакъвитъ стремежи, е здрава и неразривна.

Българскиятъ народъ, презъ всички времена на историческото си сѣществувание е живѣлъ съ мечтата да види българитъ по Балканския полуостровъ обединени въ една държава, рисуваща се въ съзнанието му като Велика България.

Още следъ освободителната война се създаде държава на всички българи — Санстефанска България. Но европейскитъ сили и главно Англия, раздробиха тази държава за да не сѣществуватъ на балканитъ единъ обединенъ и силенъ славянски народъ. Отъ тогава започнаха борбитъ за обединение. Българскиятъ народъ даде много жертви за свободата си. И редомъ съ тѣзи жертви, българскиятъ народъ има единъ върховенъ дългъ: да мисли за своитъ брати подъ робство, да работи съ мисълъ и дѣло за тѣхнитъ правдини и освобождение.

Тази е дълбоката мисълъ на онѣзи, които сж организирани пропагандата въ полза на българитъ въ чужбина.

Банатскитъ българи, които днесъ живѣятъ въ Унгария, Румѣния, а до скоро и въ бивша Югославия, сж потомци на изселенитъ се българи. Католици отъ гр. Чипровецъ близо до р. Огоста и селата Копиловци, Желѣзна и Кисура, Берковско. Изселването имъ е, станало въ 1688 г. следъ Чипровското въстание. Градътъ Чипровецъ е билъ изъ основни разрушенъ. Настанени отначало въ Влашко, а после въ Трансилвания, изселенитъ сж получили права и привилегии отъ австрийския императоръ. Следъ Трианонския миръ тѣхната земя е била подѣлена между румѣни и сѣрби и една значителна частъ отъ банатскитъ

българи сж избѣгали въ Унгария, като останали да живѣятъ въ нѣкои градове и села. Останалитъ въ Румѣния и бивша Югославия банатски българи, сж били преследвани. Тѣмъ не е било позволено да поддържатъ свои училища.

Въ Румѣния, кждето българското банатско население е било контактно, нашитъ сжнародници почнали сериозна борба за възвръщане на тѣхнитъ училища и книжнина. Презъ 1935 година будния българинъ Кароль Телбизъ започналъ да издава въ Техиншваръ в-къ Банатски български гласникъ, а въ 1936 год. издалъ и „Банатски български календаръ“, кждето е описана трагедията на банатскитъ българи и е отразенъ бунта на младата българска интелигенция.

По равната и плодородна Бесарабска земя живѣятъ множество българи. Тѣ сж потомцитъ на онѣзи българи отъ робството, които преди повече отъ сто години сж напуснали своитъ домове, надъ които е вилѣялъ турскиятъ тероръ и се оплѣтили съ дълги кървани на северъ, къмъ неизвѣстното, за да намѣрятъ, каквото е било тѣхното желание, свободенъ и сносенъ животъ. Тогава Бесарабия била Руска губерния, а днесъ е румѣнска провинция. Преселенитъ въ Бесарабия сж основали подъ покровителството на тогавашната руска властъ български селища, които сж се развили и напреднали много, а малко по-късно тамъ сж процѣтяли и чисто български градове, като напр. гр. Болградъ. Българитъ въ Бесарабия сж имали и иматъ и днесъ свои училища, черкви и своя гимназия. Когато, обаче, Бесарабия е минала подъ румѣнска властъ, надъ бесарабскитъ българи се е упражнявалъ голѣмъ тормозъ. Тѣ нито за мигъ не сж престанали да се считатъ синове на

своето Отечество, България, и сж дали много отъ голѣмитъ граждани на нашата държава. Ал. Малиновъ, генер. Д. Николаевъ, патриарха на нашата войска и легендарния генер. Колевъ, сж бесарабски българи.

Подъ името Корчански българи живѣятъ известно количество българи въ Албания. Тѣ, споредъ едни нови изчисления, сж около 30,000 души. По въроизповедание сж мохамедани. И днесъ тѣ говорятъ на чистъ български езикъ. Една незначителна частъ отъ българитъ въ Албания, въроятно около 10,000 души, сж пъкъ християни.

Въ общия приносъ за изграждането на българската духовна култура ние трѣбва да признаемъ това, българитъ подъ чужда властъ сж допринесли извънредно много. Едни отъ тѣхъ сж дали мнозина дейци отъ преди и следъ освобождението на общото българско Отечество, другитъ, като ратници за изграждане на културата и политическата мощъ на освободената държава.

Тѣзи пъкъ, които и днесъ сж подъ робство, оставени тамъ, поради великата свѣтозна неправда, живѣятъ въ сжщото положение, въ което живѣха нашитъ дѣди преди освобождението. И едни и другитъ ни сж еднакъво скжпи и за тѣхното благо ние сме длъжни да мислимъ и да работимъ. Духовната ни връзка съ тѣхъ трѣбва да бъде заякчена, мисълта ни трѣбва да бъде всѣкидневно при тѣхъ. И когато тѣ поискатъ нашата помощ, морална или материална, ние трѣбва да бждемъ готови да имъ я дадемъ или да научимъ нашитъ наследници, да бждатъ и тѣ готови да я дадатъ.

ГЕОРГИ ДР. ШОПОВЪ

КУЧЕТА-МИНОХВЪРГАЧИ

Подли военни сръдства на болшевикитъ

Кучето, това е единъ другаръ на човѣка, едно привѣрзано и вѣрно сѣщество. Въ войската то е неоеценимо, като вѣренъ спътникъ на войника, издирва ранени и убити, води слѣпци, служи като куриеръ и пренася муници и храна на преднитъ линии, помага при отиването на кабели и е най-сетне единственото живо сѣщество, което войника може да погали.

Какъ би помислилъ нѣкой германски войникъ, да посрещне нѣкое куче, като неприятелъ пъкъ било то и на неприятеля? Единствената му мисълъ е, да го привлече и го нахрани.

Обаче, отношението съ болшевикитъ научиха германския войникъ да мисли вече друго, като изобщо не би трѣбвало да се сжди по отношение болшевикитъ прави и деяния споредъ обикновенитъ норми на приличие и човѣщина.

Всѣка по-голѣма съветска войскава частъ разполага съ своя специална разрушителна дружина, на която се възлагатъ важни задачи особено при оттегляне отъ собственитъ позиции, за да може да се дорухи всичко, преди да бжде овладѣно отъ неприятеля.

Тѣзи разрушителни дружини (въ чии ли европейска войска сѣществуватъ тѣ, освенъ въ английската?) иматъ на свое разположение известенъ брой здрави кучета отъ овчарска порода. Храната на тѣзи животни се дава само по веднажъ на два-три дена и то не на обикновено и постоянно мѣсто, а качена подъ бронирани коли и орджия; по този начинъ куче-

тата свикватъ да търсятъ и намиратъ своята храна само по тѣзи мѣста.

Следъ съответната дресировка, когато сж обучени безногрѣшно да търсятъ мърша по орджията и бойни коли, започва истинската имъ служба въ войската. На врата на животнитъ прикачватъ по 3-5 кгр. взирове, съ закрепенъ специаленъ щипъ, при чийто допиръ взривовѣтъ избухватъ.

Така екипиренитъ настѣрвени кучета се пускатъ срещу германските и моторизирани части. Изгладнѣлитъ кучета се промъкватъ подъ веригитъ на колитъ, за да търсятъ своята храна. Резултатътъ е непосредственъ; внезапна експлозия... и разрушителното дѣло на болшевикитъ сполучва. Следъ нѣколкократенъ опитъ, това своеобразно сръдство на борба използвано отъ болшевикитъ, става достойни на дѣлата германска войска. Занапредъ войницитъ започватъ да следятъ приближаването на всѣко чуждо куче и насочватъ срещу него револвери, макаръ и вътрешно да имъ е противно това.

Други пъкъ кучета сж били дресирани да нападатъ живи хора. Цѣла такава глутница бѣ пустната отъ съветскитъ разрушителни войски срещу германскитъ алпински стрелци. Обаче тѣзи войници бѣха предупредени. Кучетата бѣха избити до едно, преди да могатъ да изпълнятъ възложената имъ убийствена задача да хвърлятъ въ въздуха цѣла войскава колони, придвижваща се по посока на Ленинградъ.

АНГЛИЙСКИТЪ ПОРАЖЕНИЯ

И новитъ насоки на турската политика

Една голѣма частъ отъ борбата съ Англия бѣ приключена съ прогонването ѝ отъ континента и ликвидирането на всичкитъ ѝ политически сателити създадени и поддържани отъ следъ 1914 год.

Можемъ сиѣло да кажемъ, че втората — сигурно и последна фаза отъ тази борба започна съ намѣсата на Япония и подемането на войната въ далечния изтокъ, кждето до този моментъ положението на съюзнитъ армии върви решително къмъ този катастрофа.

Не е, обаче, най-страшното, че Хонгъ Конгъ, Сингапуръ, Рангунъ, Борнео, Суматра, Ява паднаха въ ръцетъ на неприятеля. Не е най-страшното и обстоятелството, че „Ринѣлсъ“ и „Кингъ Джорджъ“, заедно съ десетки други военни кораби, крепещи морската мощъ на Англия, лежатъ сега на дѣното на Великия океанъ. Лошото сега е, че депутатитъ отъ австралийския парламентъ вече почнаха да си правятъ смѣтки, съ колко войници разполага страната за своята предстояща отбрана, следъ като хиляди отъ синоветъ ѝ паднаха по африканскитъ и малайскитъ фронтове, защитавайки гърба на „стратегически“ отстъпващитъ англичани, че арабския свѣтъ вече чрезъ бунтове и саботажъ, дава на свѣта да разбере отношението му къмъ коварния владетель Албионъ.

Една последна стѣпка назадъ, оято направи само преди нѣколко дни Англия въ Иракъ, кавайки възможностъ на бол-

шевишкия си съюзникъ да направи две стѣпки напредъ въ стремежа да излѣзе на топло море, сега коштува твърде много на въковната английска политика.

Турция си взе добра бележка отъ поведението на своя съюзникъ. Защото тя знае, какво значи една безспирно увеличаваща се граница съ СССР. Турция знае, чии сж подводницитъ, които нападатъ и потопяватъ корабитъ, плуващи въ нейнитъ териториални води въ Черно море. Турция напоследъкъ разбира и изпита сладостта на аеропланнитъ бомбардировки. Турция не ще забрави, най-после, кой има най-голѣмъ интересъ — проливитъ да не бждатъ въ нейни ръце.

Защото Турция, както и цѣлия свѣтъ, вижда, че наследството на умирающия болнишъ чиято агония действително трайно дѣлго, вече се разграбва отъ близкитъ; Америка взе много; готви се да заграби, ако успѣе още повече. СССР — самъ въ смъртна опасностъ, насочва алчнитъ си завоевателски ръце къмъ топлитъ южни морета, за да може мигъ преди смъртта си да ги усѣти въ пазвата си.

Но пътятъ на СССР за тамъ минава презъ тѣлото и интереситъ на единъ народъ, който сега знае, какъ да постѣпи, за да не отиде въковната му борба напраздно — само за хатъра на единъ осѣденъ на смъртъ грѣшникъ...

Николай Бѣловеждовъ

Пристигнаха ни голѣмъ изборъ отъ
Доброкачествени бѣли и червени вина

— ОТЪ НАЙ-ПРОЧУТИТЪ —

южно лозарски центрове въ България

Склада ни разполага и съ отлични
СЛИВОВА и ДЖИБРОВА РАКИИ и съ
всички видове СПИРТНИ НАПИТКИ.

Пустнахме ги въ продажба при най-износни цени

Съ почитание:

ДИМИТЪРЪ СТ. ИНГИЛИЗОВЪ

СКЛАДЪ НА ВИНА И РАКИИ

ул. „90“ № 8 — гр. Добричъ

(срещу желѣзарския маг. Александъръ Андреевъ)

АЛЕКСАНДЪРЪ АНДРЕЕВЪ

ДОБРИЧЪ ул. Кн. Симеонъ Търновски 64

съобщава, че пристигнаха на складъ

КОНОПЕНИ ВЪЖА всички размѣри

Главенъ представителъ за цѣла ДОБРУДЖА
свѣтовно известната марка за
висококачествени приемници „ФИЛИПСЪ“

МАРКО ИВ. МАРЧОВСКИ

ул. Кн. Симеонъ Търновски № 21

Телефонъ № 55

— ГР. ДОБРИЧЪ —

ВИНАГИ НА СКЛАДЪ:

грамофони, грамофонни плочи, карбитни лампи
шевни машини, „Торпедо“. Специаленъ отдѣлъ
за поправка на радио, грамофони и
резервни части, грамофонни и
радио лампи

По новия законъ

за задълженията въ Добруджа

Въ миналият брой на „Добруджански гласъ“ ние публикувахме най-важният членъ отъ Закона за задълженията въ Добруджа, гласуванъ на 24 декември м. г. въ Народното събрание.

Съ този законъ се уреждатъ всички задължения на населението отъ градове и села, сключени презъ периода на румънското властичество.

Понеже дебиторитъ не сж плащали своитъ вноски презъ годинитъ 1940 и 1941, тъ сж задължени да се явятъ най-малко 5 дена преди фаталния срокъ 24 април при съответнитъ ли-

ца и банки — тѣхнитъ кредитори, съ които да уговорятъ плащанията по вноската, която ще се направи на 24 април.

Всички ония длъжници, които не се явятъ до този срокъ и редовно изплатятъ вноската си, губятъ правото, съ което се ползватъ по румънскиятъ законъ за облекчение на земеделскитъ задължения.

Длъжниците къмъ банка за добруджанска индустрия и търговия отъ Добричъ, която по настоящемъ е въ ликвидация, ще се отправятъ къмъ Българската народна банка, добрички клонъ.

Производството на млѣко презъ 1941 год. въ Швейцария

Базелъ. — Производството на млѣко презъ 1941 година въ Швейцария се изчислява на 26.2 срещу 27.28 милиона центнера презъ 1940 год. Отъ тѣхъ 6.9 мил. центнера сж употребени за пиене, а 11.5 мил. центнера сж били преработени. Останалото количество е било изразходвано отъ земеделското население. Отъ преработеното млѣко сж били произведени 455,000 центнера сирене, 240,000 центнера масло и 120,000 ц. консервирано млѣко. Общото производство на млѣко е съ 5.3 на сто по-малко отъ миналата година.

(СЕР)

Въвеждане на купони за хранителни продукти въ Палестина

Йерусалимъ. — Г-нъ Велша, шефъ и инспекторъ на продоволствието въ Палестина, е съобщилъ, че предстои въвеждането на продоволствени карти за хранителни продукти въ близко бъдеще за цѣла Палестина. Тази мѣрка се взема поради оскудицата на нѣкои хранителни продукти, което е причинено отъ присъствието на английскитъ войски въ Палестина, които консумиратъ и изкупуватъ голѣми количества храна. Той изчислява закупенитъ отъ британскитъ войски храни на 8 милиона английски лири.

Въ бъдеще хранителни продукти ще се продаватъ само срещу разпределителни карти. Господинъ Велша е забравилъ, обаче, да обясни какво ще бжде раздавано срещу купонитъ ако липсватъ храни.

(СЕР)

продукти и материали е чувствително увеличена напоследъкъ особено отъ две години насамъ. Нѣма нужда да изтъкваме цифри и данни, стига да погледнемъ какво става на около ни за да се убедимъ въ истината. Сладкарници, бозаджийници и др. консумативни заведения сж винаги почти препълнени отъ клиенти. Докато порано тѣ сж изразходвали въ своитъ предприятия дадено количество материали днесъ изразходватъ двойно повече а въ нѣкой случай надхвърлятъ далечъ тази норма.

Другъ единъ конкретенъ фактъ. На пръвъ погледъ нѣмаме строже, но днесъ въ България се харчатъ три пѣти повече гвозден, отколкото преди две години!

Печ. „Добрудж. гласъ“
приема търговски печатъ

ДРУГАРСКИ ПОКЛОНЪ

Речъ на учителя-пенсионеръ Л. Стояновъ

Напоследъкъ бѣха чествувани въ Добричъ 22 учители-пенсионери, служили съ преданостъ и себепожертвование на българското просвѣтно дѣло презъ време на робството.

Ветеранитъ на нашето школо преди да отидатъ на мѣстото на тържеството се отправиха къмъ градскитъ гробища, където почиватъ тѣхнитъ нѣвгашни другари нѣкои отъ които бѣха похитени отъ чуждото владичество.

На западнитъ гробища стариятъ учителъ г. Ловчо Стояновъ произнесе следното прощувствено слово:

Другари!

Когато при тържествени случаи величатъ паметта на падналитъ бранници по бойнитъ полета за защита на отечеството ни, тогава безъ друго ще изпѣмъ тържествената и трогателна пѣсенъ „Покойници“.

Днесъ сме дошли да се поклонимъ предъ гробовѣтъ на нашитъ покойни другари. Тѣ не сж паднали по бранни поля. Тѣ паднаха положени въ полето на просвѣтната нива, като съячи и неуморни възпитатели на десетки поколения. Тѣ служиха дѣлно и преданно на званието си. Единиятъ отъ тѣхъ — Димитъръ Минчевъ стана жертва на предателство, вториятъ Симеонъ Караджовъ бѣше сразенъ отъ мизерията, а третиятъ — Иванъ Василевъ похаби грѣдъ въ душната

учебна стая.

Нека днесъ когато учителството празнува своя просвѣтенъ празникъ и отиде да се поклони и поднесе вѣнци на военното гробище — ние тукъ и друга група отъ насъ, които сж на южнитъ гробища, бивши другари на покойниците да поменемъ паметта имъ не само въ нейното мѣлчание, а съ една гореща сълза, оросила забравенитъ имъ гробове. Нека днесъ, когато на насъ живитъ ще пѣятъ „Многая лѣта“ ние тукъ кажемъ на нашитъ покойни другари: „Да Ви бжде вѣчна, братя свѣтлата паметъ!“

Букурещъ, Румънското министерство на земеделието дава подъ наемъ въ областитъ Кахулъ, Чилия и Четатеа Алба, въ 80 общини 260,000 хектара земя която по-рано е била собственост на германската народностна група, която напустила Румъния. Условието за даване подъ наемъ на земята сж много леки. Най-важното и почти единственото условие е наемателя да притежава земеделски инвентаръ, съ който ще обработва земята. Освенъ това на земеделцитъ въ тази областъ ще се отпускатъ специални кредити и семена за посѣвъ. Заплащането на наема може да стане въ натура като на хектаръ се предаде на държавата 80 кгр. жито или въ пари 700 до 1000 леи (СЕР)

Добричко градско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ II 551

Добричкото градско общинско управление съобщава на интересувашитъ се, че на 16 деенъ отъ публикуването настоящето въ в. „Добруджански гласъ“ отъ 3 до 4 часа сл. обѣдъ въ тържната зала на общината ще се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаване подъ наемъ общинската градина отъ 4 декара, засадена съ овошни дървета, за засѣване съ окопни и зеленчукови култури. Сжщата се намира въ землището на с. Суочукъ и се отдава подъ наемъ за време отъ деенъ на сключване договора до 31. XII. 1942 год. Първоначалната цена е 200 лв. на декаръ. Залогъ 10 на сто отъ първоначалната цена.

Закона за Б. О. П. и правилника за приложението му сж задължителни. Тържнитъ книжа се намиратъ въ общината стая № 5 (21) и могатъ да се видятъ всѣки присъственъ деенъ. Всички разноски по търга сж за смѣтка на наемателя.

гр. Добричъ, 31 III 1942 год.

ОТЪ ОБЩИНАТА.

Машинно масло за плетачни и шевни машини
при Тодоровъ & Сапунаровъ

За увеличение на консумацията

Много често чуваме граждани да се произнасятъ, какво, че известни артикули били въ ограничено количество на пазара. И ако човѣкъ слуша остава съ убеждението, че въ България производството е чувствително намалѣло и далечъ стои по-ниско, отколкото нормалното производство презъ миналитъ години. Въ действителност, положението е съвсемъ друго. Наистина, миналата година земеделското производство на България е съ 15 на сто по-малко отколкото това презъ 1940 год. Обаче, нашето индустриално производство не само че не е нама-

лѣло, но е увеличено чувствително въ сравнение съ мирно-временнитъ години. Така, напр., производството на захаръ тази година е съ 8 на сто повече отколкото това презъ 1940 год. Вънъ отъ това държавата е внесла презъ текущата година известно количество захаръ отъ странство, при все това гражданитъ констатираатъ, че захарта на пазара е въ сравнително ограничено количество. Обяснението на тази аномалия трѣбва да търсимъ въ самата действителност. Истината е, че консумацията както на захарта, така и на други

Атанасъ П. Бѣлинъ

КЪМЪ ГИБЕЛЪ

(ОТРЕЧЕНАТА ЖЕНА)
(РОМАНЪ)

2

— Навѣрно е станало нѣщо въ училището, за което ми е известно и ако ми е възможно да ви помогна, нали? Не се страхувайте. Обичамъ да помагамъ на ученичкитъ си.

— Не идвамъ за това, госпожа Васева.

— Или сте се припознали?

— Не!

— Ами?

Настѣжи продължително мѣлчание. Диана Медникова въздъхна, прекара ржка по челото си и прошепна:

— Госпожа Васева, защо съмъ дошла, ви интересува, нали? И не по-малко ви учудва. Не, не съмъ се припознала. За пръвъ пътъ сега се срѣщаме, въпреки, че често въ коридора на училището

сме се разминавали, но въ масата личността често не личи.

— Безсѣмнието.

— Посещението ми има напълно частенъ характеръ. Налага ми се да ви посетя. Не съмъ се съмнѣвала никога въ добродушието ви. Разбрахъ отъ ученичкитъ, че сте много добра и справедлива, преподавали сте великолепно материята и за това тѣ ви сж крайно признателни, но това за сега не ми е на тема. Идвамъ да дѣля пространство съ човѣкъ, който има по-голѣми познания за живота, обаче, често пѣти и малката и нищожна мравка отваря уста да ухапе, когато я настѣпятъ.

— За какво се отнася? — попита Елена, като потапи съ ржка

златиститъ ѝ коси.

— Вие разбирате нѣщата по-добре отъ мене, по-възрастна сте отъ мене и ако ви замоля за една услуга, която не ще ви струва много трудъ, би ли могло да разчитамъ?

— Разбира се, Медникова. Но по-конкретно се изкажи.

Диана я погледна право въ очитъ. Да ѝ повѣрва ли? Не криятъ ли нѣщо потайно тия замечани черни очи, а това примирено спокойствие на бледорозовитъ страни не е ли истината, която търсѣше да узнае? Тя се запита, но бързо всѣко съмнение се стопи въ мислитъ ѝ, защото тиха усмивка цѣвна по сочинитъ устни на Елена.

— Ще се помъча. Може би ще ви обидя, но ви моля да ме извините. Подъ ваша власт съмъ, вие можете да ме накажете за това мое лекомислие, защото ще засѣгна вашитъ чувства, но...

— По-спокойно, Медникова. Починете си и догава ми кажете,

каквото ви интересува. Каквото мога да направя за васъ, ако е по-силитъ ми, ще го направя. И азъ съмъ била нѣкога ученичка и зная какво ви е сега състоянието. Оспокойте се...

Диана наведе погледъ. По устнитъ ѝ пролазиха колебаещи думи. Какъ да започне? Би ли я разбрала госпожата? Какъ ще погледне тя на нейнитъ думи, които иматъ повече характера на една изповѣдь, отколкото услуга? Ако ли пъкъ последната не отстѣпи? А после ще има ли сили да понесе страданието си и срама предъ тая жена, която подъ формата на своето добродушие ѝ отнема радостта въ живота... Дали, изобщо, нейното признание ще има положителенъ резултатъ? Диана се питаше преди да започне да говори. Но когато предъ овлажнѣлитъ ѝ они се мѣрна леко привѣдената сѣнка на Валентинъ, за когото именно идваше тукъ, тя бързо отидна глава назадъ и погледна право въ очитъ Елена Ва-

силева, която се бѣше сгушила уютно въ едно меко кресло до писалищната маса. Заговори бързо и нервно.

— Действително, вие сте отскоро въ нашия градъ... Не познавамъ още хората кои сж, какви сж. Не е важно това. Слагамъ ржка на сърдцето си и ви казвамъ, че съ идването си вие ми отнехте една съкровена мечта, която отъ дете паза въ себе си. Може би не сте почувствували това, но азъ искамъ предварително да ви предупредя, защото се касае за бъдещето на единъ човѣкъ, който ще бжде полезенъ не за единъ човѣкъ, а на цѣлото общество.

— За кого се отнася въпроса? — попита Елена, като повдигна леко рамене.

— За Валентинъ Гроздановъ! — Не го познавамъ. Въ какво се състои, именно, работата? Нѣкако зло ли съмъ извършила на този човѣкъ? Чудно не си спомнямъ.

(Следва)

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

Информационен ежедневник за обществен живот, стопанство, културен подем и широка разгласа

МИНАЛОТО, КОЕТО ЗАБРАВЯМЕ

Вчера един учител ни донесе няколко дебелите тетрадки, въ които най-старателно е записал всички по-важни прояви на българите от южна Добруджа през време на робството. Когато разглеждаме скрижалата на това неотдавнашно минало, ние неволно тръпнем от възторг пред мълчаливото, но гигантско дѣло, провеждано с много такт, преданост и кураж от всички ратници на обществената ни, политическа и културна кауза. Учебното ни дѣло, градено при най-неблагоприятни обстоятелства, защитаващо с стратегия и умение, които удивляват всеки познавач на нравите на бившето владичество, е разгледано с много уважение, а не с презрение. Училищното ни дѣло, градено при най-неблагоприятни обстоятелства, защитаващо с стратегия и умение, които удивляват всеки познавач на нравите на бившето владичество, е разгледано с много уважение, а не с презрение.

Вчера един учител ни донесе няколко дебелите тетрадки, въ които най-старателно е записал всички по-важни прояви на българите от южна Добруджа през време на робството. Когато разглеждаме скрижалата на това неотдавнашно минало, ние неволно тръпнем от възторг пред мълчаливото, но гигантско дѣло, провеждано с много такт, преданост и кураж от всички ратници на обществената ни, политическа и културна кауза. Учебното ни дѣло, градено при най-неблагоприятни обстоятелства, защитаващо с стратегия и умение, които удивляват всеки познавач на нравите на бившето владичество, е разгледано с много уважение, а не с презрение.

Уви, всички тѣзи работи се вече посивят от праха на забравата и утре ще изчезнат въ сивото еднообразие на нашето ново ежедневие. Тѣ не ще се възправят, като най-внушително указание за неполомимия български дух, нито за назиране на подрастващият поколение. На времето ние бѣхме поделени инициативата за създаване на музей, въ който да се съхранят всички вещевени и писмени прояви на българщината през робството. Дано тази идея не бѣде засипана от убийствения прах на забвение и едно гордо дѣло остане неосъществено.

Иначе, какво по-ценно би могло да предложи Добрич на своите гости?

КРАЯТЪ НА БИРМА ПРИБЛИЖАВА

Бирманците се бият заедно съ японците

Берлин, 1 (ЕП) Сраженията за Бирма сѫ достигнали най-високата си точка. Съ мощни сили и многобройни танкове японците нападат британските позиции южно от Проме. Сраженията, въ които японците ожесточено нападат неприятеля, продължават още. Английските войски на източното крило ще трѣбва да се оттеглят, защото ги заплашва обкръжаване. Обаче, оживени сѫ сраженията въ центъра на четвъртия километър източно от Проме, където британците колебливо се защитават от японското нападение. Загубитѣ на индийските полкове, които се сражават на най-предна линия сѫ извънредно голѣми.

Днес, рано сутринта, японците сѫ предприели нападение срещу изнесените напред позиции, които сѫ били разрушени съ низки нападения. Само за два дни сѫ взети над 3,000 британски и индийски пленници. Пленниците разправят, че през последните дни е имало

ши провѣрка на почистването овошните дръвчета от глестични гнѣзда. На неизпълнителни заповѣди да си почистят дръвчетата ще бѣдат наложени наказания.

— ВЪ ГРАДА ни се основа околийско Обществено на кавалеритѣ на ордена за храброст при състав: председател о. з. поручик Мартин Николов, секретар-касиер: Петър Калчев; съветници: Киро Чамурлийски, Тодор Медникаров, Милчо Начев и Стефан Дойнов. Контролен съвет: Иван Коев, Стойчо Радев и Стефан Чамурлийски.

— РЪКОВОДИТЕЛИТЕ на детския дневен домъ благодарят на г-жа Зафирка Дрumeва за дадения от нея обѣд на питомците при дома на 31 III 1942 год. по случай 9 години от смъртта на съпругът ѝ Друмчо Никола Дрumeв.

— РАЗДАВАНЕТО на семена за посѣвъ привършва. Снабдяването съ картофи за посѣвъ е предоставено на частната инициатива, като се препорѣчват „розовитѣ“, отговарящи на добруджанските климатически и почвени условия.

— БРАТСКА Македония ни е изпратила скъп гостъ въ лице на младия лѣкаръ г. д-ръ Доне Миовски, синъ на известния борецъ през сръбското робство г. Гоце Миовски.

Г-н д-ръ Миовски е граждански мобилизиранъ и ще пребивава въ Добрич известно време. Той има за задача да обзаведе диспансеръ за кожно-венерически болести въ града ни, какъвто до сега нѣмаше.

== ВЕСТИ ==

— ВЧЕРА се яви въ редакцията ни намѣстникъ кмета на малкото село Сърнево, Спасовска община, Касъмско, г. Борис Петровъ и ни предаде сумата отъ 5,000 лева събрана отъ шепата жители на това село и съставителъ му Сираково и Крушево. Прочели скромните селяни въ в. „Добруджански гласъ“ позива да бѣдатъ подкрепени братята ни отъ наводнения Видинъ и по свой починъ една вечеръ решили да дадатъ и тѣ своята лепта. Горната сума е събрана още преди 10 дни, но незнаели кому да я предадатъ.

Редакцията на вестникъ ни изпрати вчера сумата на г. Димитър Ганевъ, кмета на Спасово, за да бѣде предадена по съответния редъ.

— ПАРЛАМЕНТАРНАТА комисиия къмъ Министерството на Просвѣщенieto въ едно отъ последните си заседания е разгледала предложението да се провъзгласи и Добришкия общински театър за народенъ. Въпреки обстоятелствата аргументация на народния представител г. Лазар Поповъ, единственъ който е защитилъ това предложение, комисията не го е възприела.

Благодарение, обаче, на настояванията на искренитѣ приятели на Добруджа министъръ-председателъ г. проф. д-ръ Б.

Филовъ е обещалъ да отпусне на градския ни театър една по-значителна субсидия.

— МИНИСТЕРСТВОТО на Нар. просвѣщение е наредило до всички учебни заведения да следятъ най-зорко поведението на учениците презъ великденската ваканция. Въ доводитѣ на това нареждане се изтъква, че въ сегашнитѣ върхови моменти, презъ които минава страната ни учащата се младежъ би трѣбвало да има образцово държание.

— ДОБРУДЖА ще бѣде представена на Пловдивския мостренъ панаиръ. Изпратени сѫ характерни добруджански носачи занаятчийски предмети и мостри отъ произведенията на земеделския трудъ на добруджанеца.

— ВСИЧКИ собственици на жилища и други недвижими имоти въ града сѫ домоначалници, по смисълъ на закона за П. В. Х. З. и сѫ длъжни безъ отдѣлна покана, да съблюдаватъ до сега даденитѣ нареждания на службата по П. В. Х. З. както и занаятѣ да изпълняватъ всички нареждания, които бѣха се дали. Сжичитѣ се предупреждаватъ, че за неизпълнение на горнитѣ нареждания ще се държатъ лично отговорни.

— ПРЕДСТОИ да се извър-

Отъ Русе за Силистра и обратно

ще пътува първокласния корабъ „Князь Симеонъ“ при следното разписание:

ОТЪ РУСЕ ЗА СИЛИСТРА тръгва всеки понеделникъ, срѣда и петъкъ като тръгва отъ Русе въ 12 часа, отъ Рѣхово 13-15, отъ Тутраканъ 14-40, отъ Попина 15-55, и пристига въ Силистра на 17-05 часа.

ОТЪ СИЛИСТРА ЗА РУСЕ всеки вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота като тръгва отъ Силистра на 8 часа, Попина 9-40, Тутраканъ 11-30, Рѣхово 13-15, и пристига въ Русе на 14-50 ч. Въ всички недѣлни дни, начина отъ 5 априлъ ще пътува първокласния корабъ „Князь Симеонъ“ по специално разписание между Русе и Силистра както следва: тръгва отъ Русе 6 часа, Рѣхово 7-15, Тутраканъ 8-40, Попина 9-55, и пристига въ Силистра на 11-05 часа.

Сжичитѣ денъ корабъ се връща обратно за Русе по разписание както следва: отъ Силистра 14-20 часа, Попина 16, Тутраканъ 17-48, Рѣхово 19-33 и пристига въ Русе 21-08 часа.

Добришки областенъ съдъ ОБЯВЛЕНИЕ

Добришки областенъ съдъ съгласно опредѣлението си подъ № 25 отъ 7 мартъ 1942 година, регистрира въ дружествения търговски регистъръ № 240. Потрѣбителна кооперация „Напредъ“, гр. Добричъ, съ неограниченъ брой членове, неограниченъ капиталъ, за срокъ отъ 100 години. Кооперацията се управлява отъ управителенъ съветъ отъ 7 души, за каквито сѫ избрани: Петър Златевъ Петровъ, Никола Стефановъ Костовъ, Димитър Пѣевъ Димитровъ, Георги Кирияковъ Заговъ, Тодоръ Тодоровъ Янковъ, Коста Ставревъ Георгиевъ и Иванъ Тоневъ Бъчваровъ. Дружението се задължава съ два дописа. Право да подписватъ иматъ директора, председателя и подпредседателя на управителния съветъ или упълномощени отъ управителния съветъ лица.

гр. Добричъ, 10 мартъ 1942 година.

Секретаръ: Т. Василевъ

Забележка — Въ най-близко време двата потрѣбителни магазина на дребно при представителството К. Ц. Напредъ — Добричъ ще бѣдатъ прихвърлени къмъ Кооперацията „Напредъ“ — Добричъ, чиято задача е да бѣде въ пълна услуга на своитѣ членове.

ВНИМАНИЕ!

— Единствено въ Добруджа въ склада —

— „ЦЕНТРАЛЪ“ —

на Иванъ Михайловъ Ивановъ

— гр. ДОБРИЧЪ —

ще намѣрите въ голѣмъ изборъ най-прочутитѣ и отдѣнати

южни и северни бѣли и червени вина, ракии, мастика, конякъ, ромъ и др.

отъ най-реномиранитѣ и известни винарски къщи въ България

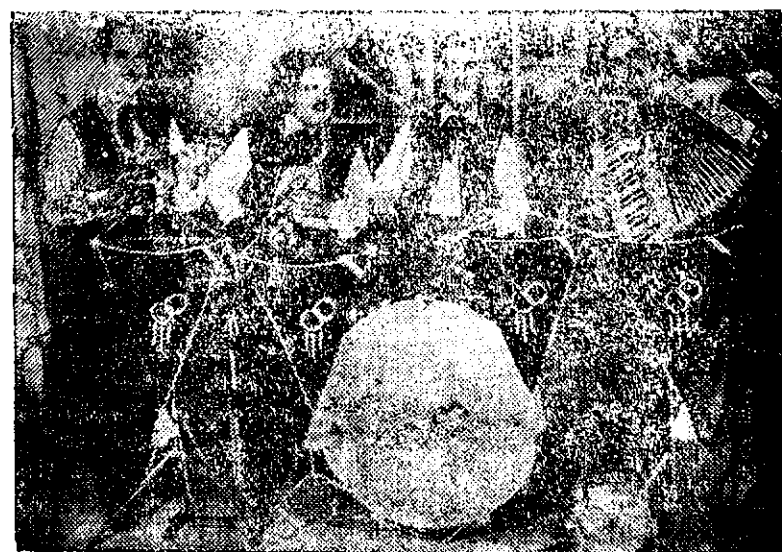
ВНИМАНИЕ!

Въ най-кокетния и уютенъ ресторантъ въ гр. ДОБРИЧЪ

„СПЛЕНДИДЪ“

свири всяка вечеръ известниятъ ДЖАЗЪ ОРКЕСТЪРЪ ВЕСЕЛИТѣ МОМЧЕТА

Музика, пѣсни, смѣхъ, злободневни куплети, прочути южни бѣли и червени вина, чиста троянска сливова и прѣсни закуски на скара при идеално изискана прислуга, ще направятъ времето ви въ ресторантъ „СПЛЕНДИДЪ“ да протече ПРИЯТНО и ЗАБАВНО

ВСИЧКИ ВЪ РЕСТОРАНТА СПЛЕНДИДЪ

Въ скоро време се открива и лѣтната градина на ресторанта